

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag hoorden we
over een bruiloftsfeest.

En dan niet zo maar een bruiloftsfeest,
maar de bruiloft van de prins,
de zoon van de koning.

Een groots feest, waar velen voor waren uitgenodigd.

Ik moest even denken aan een ander groot feest.

Namelijk, toen onze koning Willem Alexander
een paar jaar geleden 50 jaar werd.

De koning gaf toen een diner voor mensen,
die op diezelfde dag 50 jaar zouden worden.

Nou, er waren heel veel mensen
die op diezelfde dag 50 werden.

Van al die mensen mochten er 150 komen
om samen met Koning Willem Alexander en
zijn vrouw Maxima,
te dineren in het koninklijk paleis op de Dam in Amsterdam.

Ik weet niet of u daar wel eens binnen bent geweest?

Maar het paleis op de Dam maakt op mij van buiten
altijd een beetje sombere indruk.

Maar als je eenmaal binnen bent,
dan weet je werkelijk niet wat je ziet.

Dan lijkt het wel alsof je het Vaticaan in Rome binnenstapt.

Overall wit marmer, alles enorm groot, echt een paleis.

Prachtig.

Kunt u zich voorstellen dat je zou weigeren

als je voor zo'n groot feest wordt uitgenodigd?

Er was zelfs een Nederlandse emigrant bij uit Canada,
die speciaal voor dit feest was overgekomen
omdat hij ook was ingeloot.

Nou, zo kan ik me niet voorstellen
dat de mensen in het evangelie van vandaag
weigerden om te komen naar het bruiloftsfeest
van de prins.
En toch weigerden ze.
Nog erger.
Sommigen mishandelden zelfs de dienaars,
die met de uitnodiging kwamen.
Onvoorstelbaar.

Wat was daar aan de hand?
Misschien vinden we daar een antwoord op
vanuit de eerste lezing.
Ook daar zien we een feestmaaltijd.
Maar daar horen we ook over
een sluier en floers dat alle naties bedekt.
Een floers is een soort fluwelen bedekking.
Op een of andere manier waren
de ogen van de mensen bedekt.
Als je die mensen zou uitnodigen voor een groot feest,
dan zouden ze misschien ook wel zeggen:
"We zijn veel te druk! Geen tijd!"
Maar in diezelfde lezing hoorden we ook
dat God zelf deze sluier zal verscheuren
en ook de fluwelen bedekking zal wegnemen.

Het evangelie van vandaag is gericht tot
de hogepriesters en de oudsten van het volk.
Ik denk dat hun ogen ook een beetje bedekt waren.
Weet u, zij waren altijd bezig met godsdienst.
Altijd bezig met allerlei wetjes,
wat wel mocht en wat niet mocht.
Maar doordat ze zo bezig waren
met al dit soort dingen,
waren ze het zicht op God zelf een beetje kwijt geraakt.

Datzelfde gevaar lopen wij ook in de kerk.
We kunnen soms zo druk zijn met het wel en wee van de kerk.

Hoe zal de toekomst eruit zien?
Zullen we de kerkgebouwen nog in stand kunnen houden.
En natuurlijk is dat ook een geweldig grote opgave.
Zeker als er ook steeds minder vrijwilligers zijn
om al deze taken op zich te kunnen nemen.

Maar als we dan ook nog het zicht op God kwijt raken,
ja, dan zijn we echt verloren.
Als we niet meer zien hoe liefdevol God is,
als een warme zon, die ons licht geeft en warmte,
die onze fouten vergeeft,
en ons iedere keer weer opnieuw helpt om vol te houden,
ja, als we dat niet meer zien,
dan zouden ook wij totaal verblind kunnen raken.

En als wij dan een uitnodiging zouden krijgen
voor het bruiloftsfeest van de prins,
dan zouden wij misschien ook wel zeggen:
"We hebben het veel te druk!" "Geen tijd!"
Maar dat is toch eigenlijk vreselijk!
Daarom roept God ons ook iedere zondag weer op
om te luisteren naar zijn woorden.
Om onze ogen te openen voor zijn rijkdom.
Om de bedekking weg te nemen.
Om niet alleen maar de buitenkant
van het paleis op de Dam te zien
maar vooral de binnenkant.

En dan nog iets over die ene gast
die niet voor de bruiloft gekleed was.
Ik schrik daar even van.
Ik denk: u ook.
Maar ook daar wil Jezus ons iets mee leren.
Misschien mag ik dat met het volgende vergelijken.
In Jeruzalem heb je de Klaagmuur.
U kent wel die muur met die enorme grote stenen.
De Klaagmuur, waar mensen komen om te bidden.
Maar de mannen moeten daar dan wel een keppeltje dragen.

Zo'n klein petje op het hoofd.
En als je toevallig zelf geen keppeltje bij je hebt,
dan staat daar bij de Klaagmuur een grote doos
met allemaal kartonnen keppeltjes.
En daar kun je dan zo, gratis, een kartonnen keppeltje uithalen.
Maar een keppeltje, ja, dat moet iedere man daar wel dragen.

En zo'n keppeltje is eigenlijk het symbool van:
je accepteert Gods beschermende hand over je leven.
Als je zegt: "Dat heb ik niet nodig.
Ik kan het zelf wel!"
Ja, dan word je niet toegelaten
om te gaan bidden bij de Klaagmuur.

En zo was het ook bij dat bruiloftsfeest
in ons evangelie van vandaag.
Als je geen feestkleed had,
dan lagen er feestklederen voor je klaar.
Die kon je dan zelfs over je eigen kleren heen aantrekken.
Maar als je dat feestkleed dan toch weigerde,
ja, dan houdt het op.

Beste mensen, wij zijn ook uitgenodigd
aan de maaltijd des Heren.
Ik hoop zo dat God steeds meer
de bedekking over onze ogen zal wegnemen.
Dan zullen we zien hoe mooi dit feest zal zijn.
Daar zal God de dood voor eeuwig vernietigen.
Daar zal Hij al onze tranen wissen.
Geen verdriet meer.
Het zal werkelijk één groot feest zijn.
De bruiloft van het Lam.
De Zoon van God.
De Vredevorst.
Amen.